

BAB 1

PENDAHULUAN

1.1 Pengenalan

Pembangunan kawasan perindustrian memberi kesan sama ada secara langsung dan tidak langsung terhadap kawasan sekitarnya. Ini termasuklah kawasan perkampungan tradisional dan penempatan lain. Kesannya, sama ada yang berbentuk positif mahu pun negatif adalah dari segi sosial, ekonomi, persekitaran dan guna tanah. Menurut pendapat Hirschman (1955), pembangunan industri dapat menandakan perkembangan sektor ekonomi yang lain dan seterusnya memberi kesan kepada perubahan keadaan guna tanah.

Di Malaysia semenjak tahun 1980, galakan kepada pembangunan industri berat telah dimasukkan ke dalam program perindustrian negara dengan tujuan memperkukuhkan asas-asas perindustrian dan menambahkan kemahiran rakyat dalam bidang industri berteknologi tinggi. Sektor perindustrian akan terus memainkan peranan utama dalam pembangunan negara. Untuk tujuan tersebut, matlamat jangka panjang serta strategi yang baru perlu diwujudkan dalam sektor perindustrian negara.

Menurut Burgess (1925), semua ekonomi dinilai berasaskan kepada perletakan tanah dari pusat pasaran yang menjadi tempat tumpuan pasaran pertanian. Guna tanah sesebuah bandar berkembang dari pusat bandar ke arah pinggir bandar di dalam suatu siri zon sepusat. Mohd Aris (1983) merumuskan, kesan daripada kepesatan pembangunan yang dialami di negara ini telah mengakibatkan terdapatnya perkampungan tradisional di sekitar kawasan pembangunan perindustrian, telah mengalami fenomena kemunduran di dalam beberapa aspek pembangunan.

Secara ringkasnya, kajian tersebut sekaligus telah membuktikan bahawa telah wujud fenomena kemunduran perkampungan tradisional di kawasan sekitar pusat-pusat pertumbuhan sama ada perbandaran atau pun kawasan perindustrian di Malaysia. Namun begitu masih terdapat kesan sebaliknya. Oleh yang demikian, bagi menjamin pengkelan suatu masyarakat yang harmoni, pembangunan mampan dan penduduk yang mempunyai tahap pendapatan yang lebih baik di dalam sesebuah kawasan perkampungan tradisional di sekitar kawasan pembangunan perindustrian, maka satu kajian menyeluruh perlu dijalankan bagi mendapatkan maklumat terperinci mengenai kesan yang berlaku. Ia dilakukan untuk mendapat satu rumusan bukan sahaja bagi menjamin pengkelan kampung tersebut tetapi kedudukan tahap sosio-ekonomi penduduk. Justeru itu, satu garis panduan perancangan pembangunannya akan dapat dihasilkan.

Beberapa deklarasi dan persidangan antarabangsa seperti “*World Summit for Social Development, Copenhagen, 1995*”, (<http://www.un.org/esa/socdev/wssd/>), telah mengiktiraf dan mengesahkan bahawa setiap insan mempunyai hak asasi untuk menikmati taraf hidup yang sempurna dari aspek pemakanan, perumahan, pendidikan, kesihatan, pekerjaan, keselamatan, sosial dan sebahagian daripada manfaat kemajuan sosial. Oleh yang demikian, segala bantuan dan program sokongan yang khas perlu diberikan kepada golongan yang terpinggir supaya keperluan mereka dapat diberi perhatian dan mereka dapat melibatkan diri dalam arus pembangunan negara (Mohd Fadzil, 2005).

Menurut Abdullah (2006), pembangunan kampung perlu diperkasakan sehingga ke tahap terbilang dan tidak tercicir atau terpinggir dari arus kemajuan negara. Langkah memperkasakan kampung membolehkan usaha membasmi kemiskinan tegar dan mengurangkan kemiskinan relatif dapat dicapai selain memastikan usaha membangunkan modal insan hingga mampu melahirkan golongan profesional dan meningkatkan pendapatan penduduk kampung. Semua pemimpin di kampung serta wakil rakyat perlu membuat pemantauan agar tidak ada anak-anak kampung yang tercicir dalam alam persekolahan dan mesti menamatkan pendidikan mereka sekurang-kurangnya hingga ke peringkat sekolah menengah dengan harapan setiap keluarga di kampung mempunyai anggota keluarga yang melanjutkan pengajian hingga ke peringkat universiti dan mampu melahirkan sekurang-kurangnya

seorang profesional dan seorang usahawan. Di samping itu, peluang pekerjaan tidak hanya tertumpu di kawasan bandar, sebaliknya ia juga boleh diwujudkan di kampung-kampung bukan sahaja melalui bidang pertanian tetapi juga penglibatan dalam industri kecil. Melalui program “*homestay*” yang diminati pelancong asing, ianya mampu menjana pendapatan yang lebih tinggi.

Oleh itu, kajian terhadap kesan pembangunan industri harus dilakukan bagi mengenalpasti kesan-kesan tersebut. Dalam membincangkan soal yang berkaitan dengan kesan sosio-ekonomi yang diterima hasil daripada pembangunan kawasan perindustrian terhadap penduduk kampung-kampung tradisional di sekitarnya, kita tidak boleh mengelak daripada melihat implikasinya secara komprehensif, iaitu hal-hal yang berkaitan dengan kesan kepada fizikal, ekonomi, sosial dan guna tanah. Melalui kajian ini, fenomena kesan-kesan yang akan diterima oleh penduduk perkampungan ini, akibat daripada pembangunan kawasan Perindustrian Pasir Gudang akan dapat diteliti secara lebih mendalam dengan cara mengenalpasti jenis, sebab dan akibatnya.

1.2 Perkembangan Perindustrian Pasir Gudang

Dalam tahun 1970an, kerajaan telah memberi penekanan kepada pertumbuhan industri yang lebih pesat untuk menampung keperluan negara bagi mewujudkan peluang-peluang pekerjaan. Tumpuan telah diberikan kepada aktiviti industri yang berasaskan buruh dan berorientasikan eksport. Mulai tahun 1980an pula, galakan kepada pembangunan industri berat telah dimasukkan ke dalam program perindustrian negara dengan tujuan memperkukuhkan asas perindustrian dan menambahkan kemahiran rakyat dalam bidang industri berteknologi tinggi. Sektor perindustrian akan terus memainkan peranan utama dalam pembangunan negara. Untuk tujuan tersebut, matlamat-matlamat jangka panjang serta strategi-strategi yang baru perlu diwujudkan dalam sektor perindustrian negara. Untuk mencapai matlamat jangka panjang ini, kerajaan telah menggubal Pelan Induk Perindustrian Pertama (PIP 1) yang meliputi tempoh 10 tahun, iaitu dari tahun 1986 hingga 1995. Penggubalan Dasar Perindustrian Negara menerusi PIP 1

melambangkan keazaman kerajaan untuk mempergiat lagi proses perindustrian agar dapat memberi sumbangan yang lebih besar kepada pertumbuhan ekonomi negara. Salah satu matlamat PIP 1 ialah menjadikan sektor perkilangan sebagai pemangkin kepada pertumbuhan perindustrian negara. PIP 1 menjangkakan sektor perkilangan akan memerlukan pelaburan yang banyak. Melalui PIP 1, nilai eksport sektor perkilangan akan bertambah dan jumlah peluang guna tenaga juga akan bertambah daripada 758,500 dalam tahun 1985 kepada 1,463,900 dalam tahun 1995.

Di daerah Johor Bahru pada awal tahun 1980an, industri pembuatan adalah merupakan sektor ekonomi yang utama iaitu merangkumi 27.0 peratus daripada jumlah pekerjaan di Negeri Johor. Pekerjaan di sektor pembuatan merangkumi 22.2 peratus di kawasan Majlis Perbandaran Johor Bahru (MPJB), 26.3 peratus di Mukim Plentong dan 46.1 peratus di Pasir Gudang. Selepas Lembah Klang dan Pulau Pinang, Negeri Johor merupakan penyumbang ketiga terbesar dari segi pengeluaran dan jumlah pekerjaan dalam sektor pembuatan. Sektor ini berpotensi untuk dijadikan asas pembangunan ekonomi yang utama. Oleh itu adalah penting untuk menentukan pembangunan industri berjalan secara sistematik supaya aktiviti industri dan arah pembangunannya dapat meningkatkan lagi penyertaan Bumiputera serta masalah dan halangan yang berkaitan dengan pembangunannya dapat dikenalpasti. Unjuran keperluan industri bagi kawasan MPJB, Mukim Plentong dan Pasir Gudang boleh dilakukan dalam masa penyediaan rangka bagi perancangan infrastruktur dan kemudahan-kemudahan yang lain serta mengenalpasti aktiviti-aktiviti industri yang berpotensi. Unjuran ini adalah berasaskan kepada kajian sektoral Laporan Pemeriksaan Pelan Struktur Majlis Perbandaran Johor Bahru, Mukim Plentong dan Pasir Gudang (1985).

Semenjak pembangunan kawasan perindustrian Pasir Gudang dalam tahun 1972, telah berlaku suatu tren pergerakan pekerja dari kawasan Majlis Perbandaran Johor Bahru (MPJB) ke Pasir Gudang. Oleh yang demikian sehingga awal tahun 1980an, kadar pekerjaan perindustrian yang terdapat di dalam kawasan MPJB telah menurun kepada lebih kurang 59.0 %. Dalam masa yang sama, struktur perindustrian Pasir Gudang telah dikuasai oleh perusahaan makanan, minuman dan bahan tembakau iaitu sebanyak lebih kurang 60.0 % pekerjaan perusahaan, mesin dan

alatan 20.0 % dan perusahaan kimia sebanyak 10.0%. Ketiga-tiga kumpulan ini telah menguasai lebih 90.0 % peratus daripada jumlah pekerjaan di kawasan tersebut.

1.3 Pernyataan Masalah

Semenjak pembangunan kawasan perindustrian Pasir Gudang dalam tahun 1972, telah timbul beberapa masalah kesan di segi ekonomi dan sosial. Adakah dengan wujudnya kawasan perindustrian Pasir Gudang, telah memberikan beberapa kesan di segi ekonomi dan sosial seperti peningkatan terhadap infrastruktur, pengwujudan peluang pekerjaan dan perniagaan yang boleh membawa kepada peningkatan taraf hidup dan pendidikan atau sebaliknya, iaitu dari segi alam sekitar berlakunya pencemaran udara, air dan pembatasan kawasan menangkap ikan dan dari segi sosial berlakunya masalah keruntuhan akhlak di kalangan penduduk di kawasan perkampungan tradisional di sekitarnya.

1.4 Matlamat Kajian

Matlamat utama kajian ini adalah untuk mengenalpasti, sejauh mana pembangunan perindustrian telah memberi kesan terhadap tingkat sosio-ekonomi dan keadaan fizikal persekitarannya. Daripada matlamat ini, kajian diperlukan untuk mengukur sejauh manakah keadaan ini boleh membawa kepada pertumbuhan ekonomi penduduk dan apakah bentuk cadangan yang perlu, untuk mewujudkan satu kawasan perindustrian yang lebih tersusun dan mampan, di mana terdapatnya integrasi positif antara kawasan industri dengan kawasan kediaman sekitarnya.

1.5 Objektif Kajian

Bagi mencapai matlamat kajian, beberapa objektif telah dibentuk sebagaimana berikut :-

- i. Mengkaji sejauh mana pembangunan industri dapat meningkatkan pembangunan infrastruktur dan kemudahan awam perkampungan sekitarnya.
- ii. Mengkaji sejauh mana pembangunan sesebuah kawasan industri dapat menggalakkan pertumbuhan ekonomi setempat dan sekitarnya, seperti kewujudan peluang-peluang pekerjaan dan perniagaan, peningkatan pendapatan, peningkatan taraf pendidikan dan pekerjaan, yang boleh membawa kepada peningkatan taraf hidup.
- iii. Mengkaji kesan sosial seperti keselamatan dan keruntuhan akhlak yang wujud di perkampungan tradisional di sekitar, hasil daripada pembangunan kawasan perindustrian.

1.6 Skop Kajian

Bersesuaian dengan matlamat dan objektif kajian yang telah dibentuk, skop kajian ini adalah meliputi aspek-aspek berikut :-

- i. Dari aspek infrastruktur dan kemudahan awam, kajian akan mengenalpasti sejauh mana kesan pembangunan perindustrian dapat memperbaiki pembangunan infrastruktur seperti jalanraya, bekalan air, elektrik dan kemudahan-kemudahan awam yang lain di dalam kawasan perkampungan tradisional kerana ianya mempunyai perkaitan yang rapat dengan soal pendapatan penduduk kampung.
- ii. Kajian terhadap aspek-aspek yang menggalakkan pertumbuhan ekonomi perkampungan tradisional hasil daripada wujudnya kawasan

perindustrian akan di sentuh. Tumpuan diberikan kepada mengenalpasti elemen di segi pengwujudan peluang pekerjaan dan perniagaan kerana ianya mempunyai perkaitan dengan peningkatan pendapatan, pendidikan dan taraf hidup.

iii. Dalam konteks kesan sosial pula, kajian ini akan mengenalpasti kesan-kesan dari segi berlakunya masalah keruntuhan akhlak seperti kejadian kecurian dan penagihan dadah di kalangan penduduk perkampungan tradisional kerana perkara ini mempunyai perkaitan dengan keadaan keselamatan penduduk kampung.

1.7 Metodologi Kajian

Golongan sasaran dalam kajian ini adalah terdiri daripada penduduk Kampung Tanjung Langsat dan Perigi Aceh, kerana mereka merupakan penduduk yang menetap diperkampungan ini. Sampel dipilih secara rawak daripada senarai populasi penduduk kampung tersebut dengan menggunakan teknik “*random sampling*”. Sebanyak 57 sampel di kawasan Tanjung Langsat dan 50 sampel di kawasan Perigi Aceh diperlukan dalam kajian ini melalui pengiraan pada 90 % “*confident level*”. Formula pemilihan dan pengiraan sampel kajian adalah sebagaimana berikut :-

Formula:

a) Saiz Sampel bagi Tanjung Langsung Dengan 90% Paras Keyakinan

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

$$n = \frac{134}{1 + 134(0.10)^2}$$

$$n = \frac{134}{1 + 1.34}$$

$$n = \frac{134}{2.34}$$

$$n = \underline{\underline{57}}$$

b) Saiz Sampel bagi Perigi Acheh Dengan 90% Paras Keyakinan

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

$$n = \frac{98}{1 + 98(0.10)^2}$$

$$n = \frac{98}{1 + 1.34}$$

$$n = \frac{98}{1.98}$$

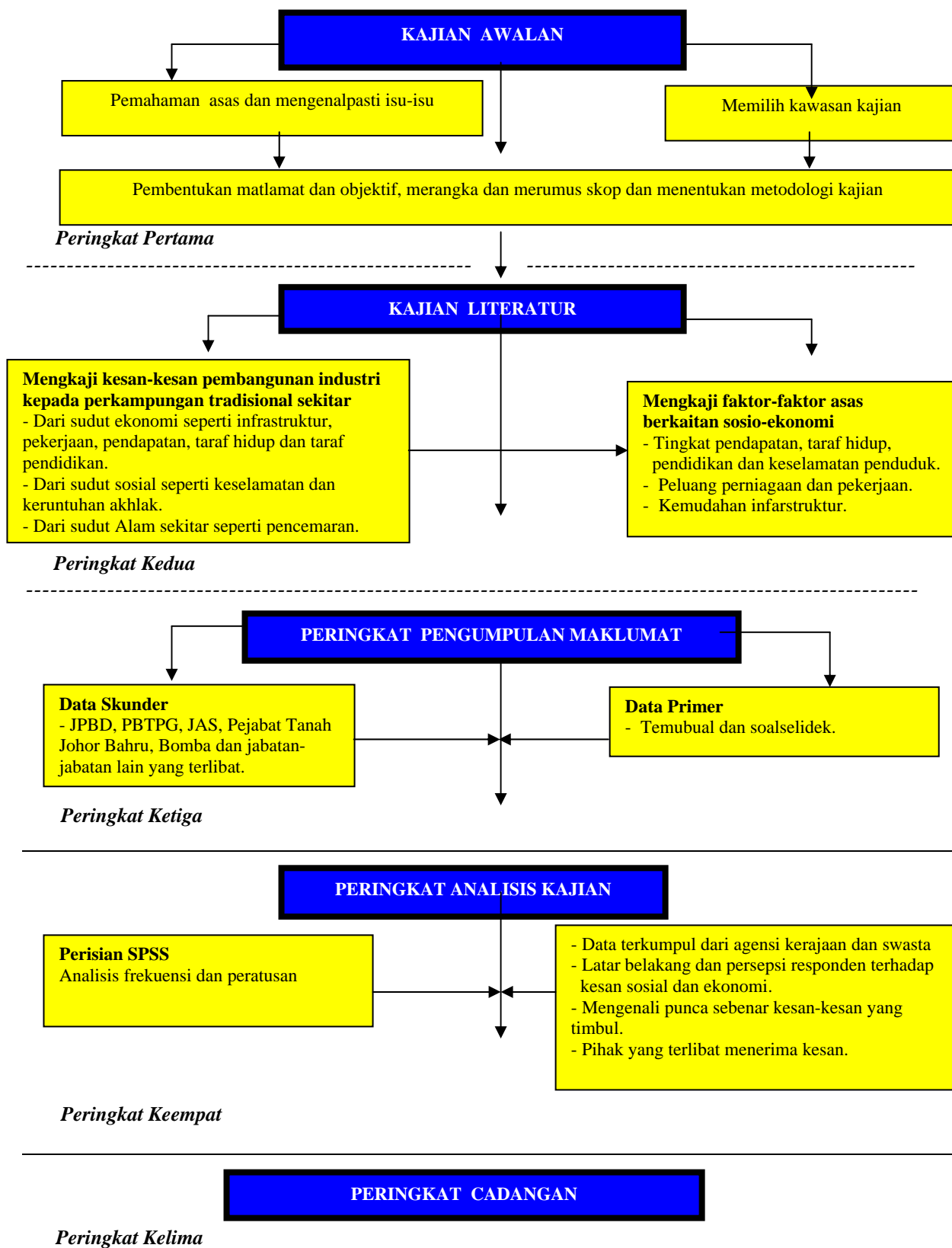
$$n = 49.49$$

$$n = \underline{\underline{50}}$$

n = saiz sample, N = populasi dan e = ralat persampelen

Secara keseluruhannya, kajian ini melalui lima peringkat utama iaitu kajian awalan, kajian literatur, peringkat pengumpulan maklumat, peringkat analisis dan peringkat cadangan (Rujuk Rajah 1.1).

RAJAH 1.1: CARTA ALIRAN KAJIAN

1.7.1 Peringkat Kajian Awalan

Peringkat ini melibatkan pemahaman asas akan tajuk penyelidikan, mengenalpasti isu-isu dan masalah berkaitan bidang yang dikaji, memilih kawasan kes kajian, membentuk matlamat dan objektif kajian, merangka dan merumuskan skop dan menentukan metodologi penyelidikan.

1.7.2 Kajian Literatur

Kajian literatur dijalankan adalah bagi memberi gambaran dan pemahaman asas, bidang dan skop penyelidikan dari sudut teori, empirikal dan praktis bagi memandu peringkat analisis penyelidikan. Perbincangan di peringkat ini di pecahkan kepada dua komponen utama iaitu : -

- i. Literatur mengenai kesan umum yang wujud di sekitar kawasan pembangunan perindustrian, hasil daripada pembangunan sesebuah kawasan perindustrian.
- ii. Berasaskan kajian literatur, mengenalpasti sejauh mana kesan pembangunan perindustrian terhadap pembangunan infrastruktur, tahap pendapatan, pendidikan dan taraf hidup dan keselamatan penduduk perkampungan tradisional sekitarnya.

Kajian literatur yang dijalankan hasil daripada pengkajian penyelidik-penyelidik terdahulu, pembacaan surat khabar, jurnal, kertas-kertas kerja, dokumen dan sebagainya.

1.7.3 Peringkat Pengumpulan Maklumat.

Di peringkat pengumpulan maklumat, data-data berikut telah dikumpulkan melalui:-

- i. Pengumpulan data sekunder daripada jabatan-jabatan tertentu, khususnya daripada Jabatan Perancangan Bandar dan Desa (JPBD), Pihak Berkuasa Tempatan Pasir Gudang (PBTPG), Pejabat Tanah Johor Bahru dan jabatan-jabatan lain yang berkaitan, bagi mendapat maklumat berhubung dengan perancangan bandar, status tanah, bilangan penduduk, keluasan tanah, nama dan jumlah industri yang terdapat dalam kawasan kajian dan nama kampung-kampung tradisional.
- ii. Pengumpulan data primer menggunakan borang soalselidik yang melibatkan responden tertentu khususnya berkaitan dengan maklumat responden seperti pekerjaan dan pendapatan dahulu dan sekarang, pemilikan harta dan perkakas rumah, persepsi terhadap kesan ekonomi, kemudahan masyarakat, infrastruktur dan keadaan sosial.

1.7.4 Peringkat Analisis Kajian.

Bersesuaian dengan skop kajian dan maklumat yang akan dikumpulkan, analisis kajian menghasilkan data kuantitatif dalam bentuk statistik diskriptif (frekuensi dan peratusan) dengan menggunakan program “SPSS” bagi kajian soal-selidik, sementara data-data dan maklumat yang dikumpulkan daripada temuduga yang telah dijalankan dianalisis secara kualitatif.

1.7.5 Peringkat Cadangan

Cadangan-cadangan dibentuk bagi tujuan meningkatkan lagi pertumbuhan ekonomi penduduk, kemudahan awam dan infrastruktur perkampungan tradisional, hasil daripada pembangunan kawasan perindustrian. Selaras dengan tujuan untuk mengurangkan kesan negatif, khususnya yang berkaitan dengan kesan sosio-ekonomi, beberapa cadangan penyelesaian dibentuk bagi mengurangkan kesan-kesan tersebut dengan mengambil kira kaedah perancangan dan pembangunan mampan.

1.8 Kawasan Kajian

Kawasan Perindustrian Pasir Gudang terletak di bahagian selatan Negeri Johor iaitu di tepi Selat Tebrau dalam Mukim Masai, Daerah Johor Bahru. Keluasan kawasan perindustrian Pasir Gudang ialah 929.07 hektar dan ditadbirkan oleh Pihak Berkuasa Tempatan Pasir Gudang (PBTPG). Di sekitarnya terdapat beberapa buah perkampungan seperti Kampung Tanjung Langsung, Kampung Sungai Tiga, Kampung Perigi Aceh, Kampung Kopok (sekarang telah dipindahkan dan dikenali sebagai Kampung Kopok Baru), Kampung Pasir Putih, Kampung Sungai Masai, Kampung Pertanian, Kampung Air Biru, Kampung Jonglak, Kampung Rekoh, Kampung Sungai Renting, Kampung Kong-kong dan Kampung Pasir Merah. Terdapat juga 16 buah taman perumahan seperti Taman Air Biru, Taman Kota Masai, Taman Renteng, Taman Dahlia, Taman Scintex dan lain-lain lagi. Rancangan Tanah Felda Cahaya Baru terletak dalam lengkungan 10 kilometer daripada kawasan perindustrian ini.

Pusat Bandar Pasir Gudang merupakan pusat bandar utama di dalam kawasan pentadbiran Pihak Berkuasa Tempatan Pasir Gudang (PBTPG) dan merupakan bandar perindustrian dalam taman dan pelabuhan bagi Daerah Johor Bahru. Pada masa ini terdapat pelbagai kilang yang beroperasi di kawasan ini sama ada dari jenis berat, sederhana dan ringan seperti kilang Petrokimia Titan, kilang membuat seramik White Horse, Kilang elektronik Panasonic dan sebagainya (Rajah 1.4).

Terdapat dua buah pelabuhan yang beroperasi di kawasan ini, iaitu Pelabuhan Pasir Gudang dan Pelabuhan Tanjung Langsat. Pelabuhan Pasir Gudang di bawah pentadbiran Lembaga Pelabuhan Johor, beroperasi untuk pemunggahan barangan kargo seperti kontena dan adalah setanding dengan Pelabuhan Kelang. Sementara itu Pelabuhan Tanjung Langsat beroperasi untuk pengangkutan barangan petrokimia seperti minyak kelapa sawit. Kedudukan Negeri Johor yang strategik di antara dua benua, Asia dan Australia dan juga Selat Melaka, sebagai antara jalur pelayaran tersibuk di dunia, memberi manfaat yang positif terhadap kedua-dua pelabuhan ini.

Dalam kajian ini penekanan akan diberikan khusus terhadap dua buah kampung tradisional sebagai kajian kes iaitu Kampung Perigi Acheh dan Kampung Tanjung Langsat. Ini adalah kerana kedua-dua buah kampung ini merupakan dua buah kampung tradisional yang masih kekal bentuk tradisinya dan sangat hampir dengan kawasan Perindustrian Pasir Gudang, juga merupakan kampung yang banyak menerima perubahan hasil daripada pembangunan kawasan perindustrian (Rajah 1.2 dan 1.3).

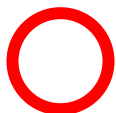
**Rajah 1.2 : Kedudukan Kawasan Perindustrian Pasir Gudang,
Tanjung Langsat dan Perkampungan Sekitar**

**Rajah 1.3 : Aerial Photo Kawasan Perindustrian Pasir Gudang dan
Kedudukan Sebahagian Perkampungan Tradisional**

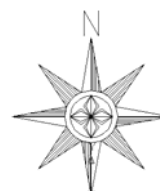
Petunjuk

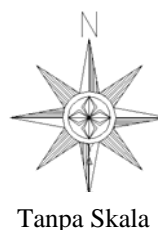
KAMPUNG TANJUNG LANGSAT

KAMPUNG PERIGI ACHEH

Tanpa Skala

1.9 Profil Asas Kampung

Jumlah kampung yang terlibat di dalam kaji selidik ini ialah sebanyak dua buah iaitu kampung Tanjung Langsat dan Perigi Aceh. Kedua-dua kampung ini dipilih adalah kerana ianya kampung tradisional yang berada terlalu hampir dengan kawasan perindustrian Pasir Gudang dan Tanjung Langsat.

Jadual 1.1: Jumlah Keluasan, Unit Rumah/ Keluarga dan Penduduk Mengikut Bangsa di Kawasan Kampung Tanjung Langsat Dan Perigi Aceh

Nama Kampung	Keluasan (ekar)	Unit Rumah/ Keluarga			Jumlah Penduduk		
		Melayu	Cina	Jumlah	Melayu	Cina	Jumlah
Tanjung Langsat	120	127	7	134	723	15	738
Perigi Aceh	300	98	0	98	502	0	502
Jumlah	420	225	7	232	1225	15	1240

Sumber : Pengkaji Mac 2007

1.9.1 Kampung Tanjung Langsat

Mengikut Jadual 1.1, terdapat sejumlah 134 unit rumah kediaman/ keluarga di dalam Kampung Tanjung Langsat termasuk 127 terdiri daripada rumah kaum Melayu dan 7 daripadanya rumah kaum Cina. Sejumlah besar penduduknya adalah terdiri daripada orang Melayu iaitu seramai 723 orang dan selebihnya kaum Cina iaitu seramai 15 orang. Kebanyakan penduduk kampung bekerja sebagai nelayan, petani, peniaga, pekerja kilang dan kakitangan kerajaan. Keluasan kampung ini ialah lebih kurang 120 ekar dan status pemilikan tanah adalah tanah bermilik. Kedudukan perkampungan ini di tepi pantai Sungai Johor menyebabkan ramai nelayan tinggal di kawasan tepi pantai dan menjadikan pendapatan daripada menangkap ikan sebagai sumber sektor utama (Rajah 1.5). Di samping itu, suasana perkampungan sedia ada sejak turun temurun, menggalakkan penduduk ingin terus mendiami perkampungan tradisional ini (Foto 1.1)

Rajah 1.5 : Aerial Photo Kawasan Kampung Tanjung Langsung

1.9.2 Kampung Perigi Acheh

Mengikut Jadual 1.1 terdapat sejumlah 98 unit rumah kediaman di dalam kampung ini yang sejumlah besar penduduknya adalah terdiri daripada masyarakat Melayu. Jumlah penduduk perkampungan ini ialah seramai 502 orang. Kebanyakan mereka adalah terdiri daripada nelayan dan petani selain daripada pekerja kilang dan bekerja sendiri. Keluasan kampung ini ialah lebih kurang 300 ekar dan status pemilikan tanah adalah tanah bermilik persaorangan. Kedudukan aliran Sungai Kim-kim yang mengalir di dalam perkampungan ini menjadikannya sangat sesuai sebagai sebuah pengkalan nelayan (Rajah 1.6 dan Foto 1.2).

Kedua-dua kampung ini mempunyai keunikan tersendiri seperti keadaan pantai dan pemandangannya yang indah. Ia juga terletak pada laluan turun naik kapal terbang dari Lapangan Terbang Changi Singapura, yang menyebabkan berlakunya pencemaran bunyi bising enjin kapalterbang. Walau bagaimanapun itu bukannya merupakan satu pencemaran pendengaran bagi sesetengah penduduk kampung, malahan ianya merupakan satu-satunya hiburan kepada mereka kerana dapat melihat berjenis-jenis kapalterbang yang ada di dunia ini yang lalu di situ. Selain daripada itu, jadual penerbangan juga merupakan sebagai tanda waktu kerana banyaknya bilangan kapalterbang yang mendarat dan berlepas menandakan waktu-waktu tertentu bagi mereka.

Rajah 1.6 : Aerial Foto Kawasan Kampung Perigi Aceh

**Foto 1.1 : Keadaan di Sekitar Kawasan Kampung
Tanjung Langsung**

**Foto 1.2 : Keadaan di Sekitar Kawasan Kampung
Perigi Aceh**

